

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DELEGATURA w ŁODZI

Ul. Piotrkowska 120

90-006 Łódź

Tel. (0-42) 636-36-89, Fax (0-42) 636-07-12

E-mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO/61-24/08/TD-

Łódź, dnia 26 sierpnia 2008 r.

DECYZJA Nr RŁO 37/2008

I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 w związku z art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, zm. Dz. U. Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206) – zwana dalej: „ustawa o okik”, stosownie art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2007 r., Nr 134, poz. 939), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wszczętego z urzędu przeciwko Markowi Kołaczkowskiemu zam. w Łodzi prowadzącemu Prywatne Przedszkole „Playschool” w Łodzi, ul. Rydzowa 7, 91-211 Łódź,

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

po uprawdopodobnieniu stosowania przez tego przedsiębiorcę **praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów** o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na stosowaniu postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.), we wzorcu umowy pn. „Umowa” o następującej treści:

„Dyrektor przedszkola może rozwiązać umowę w przypadku nieuregulowania należności”

i przyjęciu zobowiązania ww. przedsiębiorcy do zaniechania naruszenia zbiorowych interesów konsumentów poprzez korektę kwestionowanego punktu wzorca umowy,

nakłada się na Marka Kołaczkowskiego zam. w Łodzi prowadzącego Prywatne Przedszkole „Playschool” w Łodzi, ul. Rydzowa 7, 91-211 Łódź obowiązek wykonania tego zobowiązania do dnia 19 września 2008 r. poprzez:

- a) wprowadzenie zmian we wzorcu umowy „Umowa” zgodnie z przyjętym zobowiązaniem i wzorcem umowy przedstawionym w piśmie z dnia 19 maja 2008 r. (data wpływu do Urzędu: 26 maja 2008 r.) w zakresie objętym zarzutem w niniejszym postępowaniu, oraz
- b) wycofanie z istniejących już w obrocie prawnym umów postanowień kwestionowanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w niniejszym postępowaniu.

II. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm. Dz. U. Nr 99, poz. 660, Dz. U. Nr 171, poz. 1206) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady

Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134 poz. 939)

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na Marka Kołaczkowskiego zam. w Łodzi prowadzącego Prywatne Przedszkole „Playschool” w Łodzi, ul. Rydzowa 7, 91-211 Łódź, obowiązek złożenia sprawozdania o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania oraz doręczenia dowodów na okoliczność poinformowania rodziców lub prawnych opiekunów dzieci uczęszczających do Prywatnego Przedszkola „Playschool” w Łodzi o wynikających z przyjętego zobowiązania zmianach w obowiązujących umowach lub na okoliczność podpisywania nowych umów zgodnie z nowym wzorcem umowy, do dnia 26 września 2008 r.

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu) w ramach planowanego badania wzorców umów stosowanych przez przedsiębiorców prowadzących działalność polegającą na świadczeniu usług przedszkolnych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w trakcie którego uzyskał wzorzec „Umowy” stosowany w obrocie z konsumentami przez Marka Kołaczkowskiego zam. w Łodzi prowadzącego Prywatne Przedszkole „Playschool” w Łodzi, ul. Rydzowa 7, 91-211 Łódź (zwany dalej: „Przedsiębiorca”).

W wyniku analizy tego dokumentu Prezes Urzędu wszczął Postanowieniem Nr 1/61-24/08 z dnia 29 kwietnia 2008 r. postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Marka Kołaczkowskiego zam. w Łodzi prowadzącego Prywatne Przedszkole „Playschool” w Łodzi, ul. Rydzowa 7, 91-211 Łódź, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na stosowaniu we wzorcu umowy postanowienia wpisanego do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, o treści:

„Dyrektor przedszkola może rozwiązać umowę w przypadku nieuregulowania należności”,

zamieszczonego we wzorcu umowy pn.: „Umowa”, co mogło stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

Odnosząc się do postawionego zarzutu, Przedsiębiorca stwierdził w piśmie z dnia 19 maja 2008 r. (data wpływu do Urzędu: 26 maja 2008 r.), iż wskazane przez Prezesa Urzędu uchybienia mogą stanowić naruszenie zbiorowych interesów konsumentów. Jednocześnie, powołując się na art. 28 ustawy o okik, zobowiązał się do korekty kwestionowanego punktu wzorca umowy oraz przedstawił nowy wzorzec umowy, z treści którego wykreślono kwestionowane postanowienie. Przedsiębiorca przedstawił również wzór pisma, które będzie kierowane – jak oświadczył Przedsiębiorca – do rodziców i opiekunów dzieci, informującego o zmianie niektórych postanowień umowy (będących zarówno przedmiotem niniejszego postępowania, jak również odrębnego postępowania prowadzonego pod sygn. akt RŁO-62-9/08/TD).

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorca Marek Kołaczkowski zam. w Łodzi prowadzi Prywatne Przedszkole „Playschool” w Łodzi na podstawie wpisu do ewidencji szkół niepublicznych prowadzonej przez Prezydenta Miasta Łodzi (dowód: karty nr 5-9).

Zasady działania tej placówki zostały zawarte w „Statucie Prywatnego Przedszkola Playschool” (dowód: karty 23-23). Przedsiębiorca zawiera z konsumentami umowy o świadczenie usług w oparciu o wzorzec umowy pn. „Umowa” (dowód: karty 10-11), regulujące wzajemne prawa i obowiązki przedszkole i konsumentów korzystających z jego usług.

Analiza wskazanych wyżej dokumentów pozwoliła na postawienie Przedsiębiorcy zarzutu naruszenia zbiorowych interesów konsumentów poprzez zamieszczenie w stosowanym w obrocie z konsumentami wzorcu pn. „Umowa” postanowienia o następującej treści:

- § 12 zd. 2 – *„Dyrektor przedszkola może rozwiązać umowę w przypadku nieuregulowania należności”* (dowód: karta nr 11), co mogło stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Wzorzec umowy zawierający kwestionowane postanowienie umowne – zgodnie z oświadczeniem Przedsiębiorcy – znajduje się w obrocie z konsumentami od 1 września 2007 r. Przedsiębiorca podpisał w oparciu o ww. wzorzec 20 umów z konsumentami (dowód: karta nr 23).

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „SOKiK”) uznał za niedozwolone postanowienie zapis o treści: *„Nieusprawiedliwione zaleganie z uiszczeniem czesnego lub innych opłat spowoduje skreślenie z listy studentów”* - poz. 726 w rejestrze postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone postanowień umownych: (wyrok SOKiK z dnia 27 lutego 2006r. sygn. akt. XVII Amc 105/04).

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył:

Zgodnie z art. 24 ust. 2 ustawy o okik przesłankami zaistnienia zakazanej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów są:

- 1) działanie przedsiębiorcy,
- 2) noszące znamiona bezprawności,
- 3) godzące w zbiorowy interes konsumentów.

Ad 1.

Zgodnie z przepisem art. 4 pkt 1 ustawy o okik ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2007 r., Nr 155, poz. 1095), a także osobę fizyczną organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Marek Kołaczkowski zam. w Łodzi prowadzi Prywatne Przedszkole „Playschool” w Łodzi, wpisane do ewidencji szkół niepublicznych prowadzonej przez Prezydenta Miasta Łodzi. System oświaty w Polsce obejmuje – zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tj. Dz.U. z 2004 r., Nr 256, poz. 2572 ze zm) – m.in. przedszkola, które mogą być zarówno placówkami publicznymi, jak i niepublicznymi (art. 5 ust. 1 ww. ustawy). Z kolei, jak głosi preambuła do wymienionej ustawy o systemie oświaty, *„oświata w Rzeczypospolitej Polskiej stanowi wspólne dobro całego społeczeństwa”*. Świadczenie przez

przedszkola edukacji w ramach systemu oświaty jest zatem usługą o charakterze użyteczności publicznej, co potwierdza również wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 5 lutego 2003 r., sygn. akt XVII Ama 36/02, w uzasadnieniu którego Sąd stwierdza m. in., iż przedmiotem działania szkoły niepublicznej są usługi o charakterze użyteczności publicznej, tj. edukacja.

Wobec powyższego należy uznać, iż Marek Kołaczkowski jako osoba fizyczna świadcząca usługi edukacyjne o charakterze użyteczności publicznej jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 lit. a ustawy o okik.

W związku z tym pierwsza przesłanka art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o okik została spełniona.

Ad 2.

Bezprawność to sprzeczność zachowania z przepisami prawa oraz z zasadami współżycia społecznego. Chodzi więc o sprzeczność z szeroko rozumianym porządkiem prawnym jako całością. Bezprawność jest czynnikiem o charakterze obiektywnym, niezależnym od wystąpienia szkody czy od zamiaru podmiotu dopuszczającego się działań bezprawnych.

W niniejszej sprawie działanie Przedsiębiorcy, polegające na stosowaniu postanowień wzorców umów wpisanych do rejestru niedozwolonych postanowień umownych, należy uznać za bezprawne nie tylko ze względu na fakt zdefiniowania w art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o okik określonej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów. O bezprawności tegoż działania przesądza również rozszerzona skuteczność wyroku w sprawie o uznanie postanowień umownych za niedozwolone, co wynika z art. 479⁴³ k.p.c. W momencie wpisania do rejestru zapisu uznanego przez sąd za niedozwolone postanowienie umowne, zapis ów staje się samodzielnie funkcjonującą zasadą, która została zakwestionowana. Ze względu na rozszerzoną skuteczność wyroku, klauzule spełniają funkcję podobną do przepisów prawa, zaś posługiwanie się nimi w kontaktach z konsumentami jest zakazane.

Wzorce umów stosowane przez przedsiębiorców w kontaktach z konsumentami podlegają szczególnej kontroli. Wzorzec umowy to doktrynalne określenie wszelkich jednostronnie przygotowanych z góry przed zawarciem umowy, gotowych klauzul umów w postaci warunków umów, ich wzorów, regulaminów, statutów itp. (*E. Łętowska, Prawo umów konsumenckich, C.H. Beck 2002, s. 292*).

W systemie polskiego prawa cywilnego ustawodawca przewidział instytucję abstrakcyjnej kontroli wzorców umownych, realizowanej w drodze postępowania o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie (wyroki: z dnia 29 września 2005 r., sygn. akt: VI Aca 381/05; z dnia 16 listopada 2005 r., sygn. akt VI Aca 473/05), „*celem postępowania w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone jest tzw. abstrakcyjna kontrola wzorców, dokonana w oderwaniu od konkretnej umowy, zaś wyrok uwzględniający powództwo przez uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone i zakazanie ich stosowania ma, zgodnie z art. 479⁴³ k.p.c., od chwili wpisania do odpowiedniego rejestru, skutek także wobec osób trzecich(...)*”. Co więcej, Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. (Sygn. akt III SZP 3/06) wskazał, iż stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów. Sąd Najwyższy uznał również, iż jeżeli Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uzna określoną klauzulę za niedozwoloną w wyniku przeprowadzonej kontroli abstrakcyjnej i zostanie ona wpisana do rejestru, o którym

mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c., praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów dopuszcza się każdy z przedsiębiorców, który wprowadza do stosowanych klauzul zmiany o charakterze kosmetycznym, polegające np. na przestawieniu szyku wyrazów lub zmianie użytych wyrazów, jeżeli zmiany te nie prowadzą do zmiany istoty klauzuli.

Tak więc, dokonując oceny treści postanowień umownych wykorzystywanych przez przedsiębiorców we wzorcach umownych należy wykorzystywać reguły interpretacji wykształcone w nauce prawa i praktyce orzeczniczej. Stąd też, niedozwolone będą takie postanowienia umów, które mieszczą się w „hipotezie” klauzuli wpisanej do rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię. Nie jest zatem konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu zakwestionował jeden zapis zamieszczony w wykorzystywanym przez Przedsiębiorcę wzorcu pn. „Umowa” z uwagi na jego tożsamość z klauzulą wpisaną do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

W ocenie Prezesa Urzędu, zapis § 12 zd. 2 wzorca pn. „Umowa” o treści: *„Dyrektor przedszkola może rozwiązać umowę w przypadku nieuregulowania należności”* jest tożsamy z zapisem uznanym wyrokiem SOKiK z dnia 27 lutego 2006r. sygn. akt. XVII Amc 105/04 za zakazany w obrocie z konsumentami, o treści: *„Nieusprawiedliwione zaleganie z uiszczeniem czesnego lub innych opłat spowoduje skreślenie z listy studentów”* i wpisanym do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 29 maja 2006 r. pod numerem 726.

W uzasadnieniu wyroku SOKiK stwierdził, że zapis wpisany do rejestru klauzul niedozwolonych narusza dobre obyczaje i rażąco narusza interesy konsumentów, stanowi więc tym samym niedozwolone postanowienie umowne w rozumieniu art. 385¹ § 1 k. c.

Art. 385¹ § 1 k. c. stanowi, że postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne).

Konsument jako słabsza strona stosunku prawnego stając wobec przedsiębiorcy – profesjonalisty podlega szczególnej ochronie. Art. 491 kc stanowi, że gdy jedna ze stron dopuszcza się zwłoki w wykonaniu zobowiązania z umowy wzajemnej, druga strona może wyznaczyć jej odpowiedni dodatkowy termin do wykonania zobowiązania z zaznaczeniem, że w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu będzie uprawniona do odstąpienia od umowy. Choć powyższy przepis posiada charakter dyspozytywny, tzn. zależny od woli stron, to jednak zdaniem SOKiK, jego treść jest powszechnie stosowana w obrocie gospodarczym i stanowi jeden z jego dobrych obyczajów. Powyższe potwierdza również choćby wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 5 stycznia 2000 r. (sygn. akt IAcA 817/99), w którym sąd orzekł, iż *„sama zwłoka w spełnieniu świadczenia nie daje podstaw do odstąpienia od umowy w świetle art. 491 § 1 kc, który warunkuje jego skuteczność od wyznaczenia drugiej stronie odpowiedniego, dodatkowego terminu”*.

Z uwagi na powyższe Prezes Urzędu uznał, że jakkolwiek kwestionowany zapis nie jest literalnie identyczny z zapisem wskazanego postanowienia wpisanego do rejestru klauzul niedozwolonych, to jednak wywiera identyczny skutek dla konsumenta i dlatego uznać należy, że zapisy te są tożsame. Zapis stosowany przez Przedsiębiorcę oraz zapis uznany przez SOKiK za niedozwolone postanowienie umowne są tożsame w skutkach, bowiem przyznają jednej stronie umowy prawo do rozwiązania umowy bez wezwania dłużnika do spełnienia ciążącego na nim obowiązku zgodnie z regulacjami zawartymi w kodeksie cywilnym.

Uwzględniając powyższe należy uznać, iż kwestionowany zapis wzorca umowy stosowanego przez Przedsiębiorcę mieści się w „hipotezie” wymienionej klauzuli wpisanej do Rejestru. Sankcja przewidziana w obydwu zapisach jest również identyczna. Tym samym uprawdopodobniono, iż spełniona została przesłanka bezprawności działania przedsiębiorcy, polegającego na stosowaniu w obrocie konsumenckim postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Ad 3.

Trzecia z wymienionych wyżej przesłanek jest spełniona, gdy dane działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów, jako zbiorowości, gdyż ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni interesy nieograniczonej liczby konsumentów, których nie da się zidentyfikować. Z takim przypadkiem mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Działanie przedsiębiorcy prowadzącego prywatne przedszkole godzi w interesy ogółu obecnie korzystających z jego usług konsumentów, ale także każdego potencjalnego konsumenta, który zdecyduje się zawrzeć z tym przedsiębiorcą umowę o korzystanie z usług przedszkola w oparciu o wzorzec umowy zawierający kwestionowane postanowienie. Naruszane przy tym interesy konsumentów nie mają jednostkowego charakteru, ale są wspólne dla z góry nieustalonej zbiorowości konsumentów. Należy zatem stwierdzić, iż spełniona została trzecia z przesłanek uznania działania przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

W związku z powyższym uprawdopodobniono, iż działanie przedsiębiorcy stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, wymienioną w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o okik.

Wobec powyższego, Prezes Urzędu orzekł jak w pkt I sentencji.

Zgodnie z art. 28 ustawy o okik, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione – na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania z urzędu- że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 ustawy, a przedsiębiorca, któremu zarzucane jest naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania zobowiązania.

W opinii Prezesa Urzędu, w niniejszej sprawie spełnione zostały przesłanki do wydania decyzji na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy o okik. Okoliczności sprawy uprawdopodobniają stosowanie przez Przedsiębiorcę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na posługiwaniu się w obrocie konsumenckim wzorcami umownymi zawierającymi postanowienie wpisane do rejestru postanowień uznanych za niedozwolone. Przedsiębiorca zobowiązał się do zapobieżenia wskazanym powyżej naruszeniom poprzez zmiany we wzorcu umowy zgodnie ze wzorcem umowy przedstawionym w piśmie z dnia 26 maja 2008 r. oraz wycofania z istniejących w obrocie prawnym umów postanowień kwestionowanych w niniejszym postępowaniu w drodze aneksowania obowiązujących umów.

Zaproponowana przez Przedsiębiorcę zmiana kwestionowanego postanowienia wzorca umowy uwzględnia w ocenie Prezesa Urzędu obowiązujące przepisy prawa, w szczególności art. 385 i nast. k. c. i może zostać wprowadzona do obrotu.

Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy o okik Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę obowiązek złożenia sprawozdania o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania oraz doręczenia dowodów na okoliczność poinformowania rodziców lub prawnych opiekunów

dzieci uczęszczających do Prywatnego Przedszkola „Playschool” w Łodzi o wynikających z przyjętego zobowiązania zmianach w obowiązujących umowach lub na okoliczność podpisywania nowych umów zgodnie z nowym wzorcem umowy.

Wobec powyższego, Prezes Urzędu orzekł jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz.296, ze zm.) - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatura w Łodzi.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów
Dyrektor Delegatury

Barbara Romańczak-Graca

Otrzymuje:
Marek Kołaczkowski